

[Maisted]

det jo kan koste mindre formuer at have fly stående på jorden på grund af langsommelig behandling af papirer hos den myndighed, der har monopol på godkendelse af flyvefunktioner, nemlig luftfartsdirektoratet, er det nok en kendsgerning, at luftfartsselskaber fristes over evne til at yde frirejser m.v. for at få særbehandling hos direktoratet.

Jeg ønsker ikke med mit spørgsmål at angribe det rent sikkerhedsmæssige i luftfartsdirektoratets behandling af den samlede flyflåde, men udelukkende at påpege det angribelige i, at en kontrollerende offentlig myndighed købes med frirejser til at yde økonomisk assistance i form af hurtig behandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Den frirejseordning med SAS, som danner baggrund for hr. Maistedes spørgsmål, baserer sig på en aftale, som er lige så gammel som dannelsen af SAS, nemlig fra 1951, hvor den blev indgået mellem de skandinaviske luftfartsmyndigheder og SAS. Der er tale om en generel ordning, som inden for sine rammer hjemler en ret for personalet i statens luftfartsvæsen, Københavns luftfartsvæsen og ministeriets departement til et begrænset antal rejser. Rejserne tildeles altså medarbejderne ikke af SAS, men af ledelserne i de nævnte styrelser og efter helt faste retningslinjer.

Det er allerede af den grund udelukket, at medarbejderne under udøvelse af deres funktioner kan påvirkes af usigten til en frirejse. Jeg vil derfor afvise den insinuation, der vel ligger i begrundelsen for spørgsmålet, om, at de pågældende medarbejdere kan købes til at give SAS en positiv særbehandling.

Lad mig så tilføje, at når en vis fordel for et personale opnås under omstændigheder som dem, der er nævnt med hensyn til SAS-frirejseordningen, hvor der altså er tale om en ret, der administreres af den pågældende offentlige myndighed og efter faste regler, ser jeg ikke noget som helst betænkeligt ved, at det er personale hos en myndighed med en kontrollerende funktion, der nyder en sådan fordel.

Maisted (FP):

Jeg siger selvfølgelig tak, fordi ministeren har svaret, men jeg synes nu ikke, at svaret giver nogen begrundelse for, at man skal op-

retholde særfordele for nogle mennesker i det danske samfund, især en gruppe, som har kontrollerende funktion over for luftfarten. Det kan ikke være en rimelig begrundelse, at det, at man har opnået særfordele engang i fortiden, betyder, at aftaler af den karakter skal vedblive at eksistere. Ministeren siger, at der er tale om generelle ordninger; ja men ved ministeren ikke, at generelle ordninger kan omfatte to mennesker? Det fik vi jo fastslået forrige onsdag i spørgetiden. Det er heller ikke nogen god begrundelse, for jeg tror stadig væk, at de mennesker, der f.eks. bor ovre på den jyske hede, har lidt vanskeligt ved at forstå, at mennesker, der er ansat i luftfartsdirektoratet, og som har en kontrolfunktion, skal have den form for særlige indkomster, som der her er tale om. Jeg er skuffet over, at ministeren ikke vil sørge for at ændre den slags ordninger, som jo kun kan bestyrke den insinuation, som ministeren mente der lå i spørgsmålet.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Jeg skal ikke nægte, at ting kan laves om – meget af min tid går med at lave ting om, så det er jeg en ven af. Tingene behøver ikke at forblive, som de var engang. Men der skal være god grund til at lave dem om, og den finder jeg ikke foreligger her, og man får ikke mig til at bære ved til noget misundelsesbål. Såvel på den jyske hede som andre steder i Jylland – heden er jo gud ske lov skrumpet noget ind – har man også inden for alle mulige brancher både for selvstændige og for ansatte alle mulige chancer for fordele. Jeg skal illustrere dette ved at oplyse spørgeren om, at den omspurgte ordning har været folketinget bekendt i hvert fald siden 1976, for den 6. december dette år blev der af udvalget for offentlige arbejder stillet et spørgsmål til den daværende trafikminister, Niels Matthiasen, og han svarede bl.a. følgende:

»Det er almindeligt forekommende inden for meget store områder af samfundslivet, at personer, der er ansat ved eller har relationer til en virksomhed, nyder visse økonomiske goder eller fordele ud over den løn, der er forbundet med ansættelsen. Dette gælder ikke blot lønmodtagere, men i høj grad også selvstændige erhvervsdrivende. Selv om man